Ч. 24. Второк 14 (1) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарних праць. — З комісиї ветеринарийної. — З буджетової комісиї. — Відновлене славяньскої Унії.

На послідній конференциї провідників клюбів пос. др. Шустершіц запротестував іменем Славяньскої Унії против рівночасного відбуваня нарад буджетової комісиї і делеґаций.

Посли Сильвестер, Ґесман і Адлер поборювали то становище та заявили ся за рівночасним веденєм нарад.

Пос. Шрамек попирав протест Шустершіца.

Президент кабінету бар. Бінерт пригадав, що вже при кінци минувшого року на конференциї провідників клюбів вказав на близькі наради делеґаций і просив, щоби при виборі членів делеґаций увзглядненo сю обставину, щоби не було колізий між обовязками членів делеґаций а членів буджетової комісиї. Іменем правительства бесідник висказує бажанє, щоби наради в комісиях, головною в буджетовій комісиї не переривано делеґацийною сесиєю. Правительство зробить все з своєї сторони, щоби вможливити єї наради. Бесідник просить, щоби буджетова комісия приступила до нарад, тим більше, що наради делеґаций потревають найменше три тиждні, так що розпочатє нормальних нарад парляменту буде можливе доперва 6. марта с. р.

Після дальшої дискусиї, в часї котрої презес польского Кола др. Лазарский заявив ся за дальшими нарадами комісий, предсїдатель др. Патай сконстатував, що панує ріжниця думок і що впрочім скликанє буджетової комісиї на засїданє належить до предсїдателя сеї комісиї.

На запит др. Діяманда предсїдатель буджетової комісиї пос. Кіярі заявив, що скличе єї на 10 годину рано в суботу.

При кінци засїданя бар. Бінерт просив о скоре полагодженє закона про континґент рекрута.

Ветеринарийна комісия радила в середу над справою приміненя нового ветеринарийного закона, особливо з огляду на послідну заразу прищиці. Мінїстер рільництва, Відман, заявив, що вже яко рільник і властитель худоби розуміє страти, які потерпіло рільництво через пискову і ратичну заразу. Буде старати ся, щоб зроблено всьо можливе для злагідненя шкідливих наслідків тої зарази, але само населенє повинно при поборюваню пошести ставати в поміч ветеринарийним орґанам а не робити їм перешкоди. Мінїстер просив членів комісиї, щоб ужили цїлого свого впливу, аби в дорозї співдїланя всїх інтересованих кругів повелось усунути лихо, яке тепер поборюєть ся.

Буджетова комісия під проводом предсїдателя пос. Кіярі'ого зібрала ся в суботу перед полуднем в присутности бар. Бінерта і мінїстра скарбу Маєра.

Насамперед відбула ся дискусия о способі полагоджуваня рахункових замкнень і резолюций ухвалених в часї буджетових нарад. Справоздавцем буджету для комісиї вибрано пос. Штайнвендера.

Ґенеральний бесїдник Штайнвендер зазначив, що тепер, коли до дефіциту в сумі 145 міліонів прилучають ся ще великі войскові жаданя, точне розглянене буджету є дуже потрібне. Тому загальна дискусия повинна бути о скілько можна скорочена, аби можна приступити до розглянення поодиноких петиций і бодай розпочати управильнене буджету.

П. Мастальна заявив на бесїду Штайнвендера, що опозиция, котра не має найменшої сполуки з правительством, може свої бажаня висказувати лише в часї нарад над буджетом в зголошуваних резолюциях; права того опозиция не зрече ся. Бесїдник предкладає, аби для виходу з ситуациї просити правительство, щоби на всї ухвалені минувшого року резолю-

---

19)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

Оголений офіцир, що стояв коло вікна, гризучи нігті, поклонив ся на питанє цїсаря.

— Часом можна би гадати, — відповів — що Ваше Величество знає назвище кождого вояка.

— З тих старих вояків, з часів Єгипту, знаю таки найбільшу їх часть по імени — говорив цїсар. — А відтак, пане Ляваль, є у мене ще шуфлядка для каналів, мостів, доріг, фабрик і инших річий, які належать до адмінїстрациї. Законодавство, справи фінансові, Італія, кольонії, Голяндия, всьо то вимагає з окрема осібного відділу. Нині, пане де Ляваль, вимагає Франция від свого володїтеля о много більше, як щоби він умів лиш носити з достоїньством королївску багряницю на плечах і устроювати перегони в Фонтенбльо.

Послїдний в Бурбонів, слабосильний Люї, з своїм замилуванєм до вніщного блеску і величавости, не був очивидно — як я гадаю — чоловіком, котрий міг би завести лад у Франциї по всїх тих переворотах, які она пережила. До того треба було бистрійшого ума і сильнїшої руки.

— Чи ви не так гадаєте? — спитав цїсар по хвили. — Він задержав ся коло огня і опер ся своїм хорошим чоботом о надгоріле поліно.

Я потвердив єго питанє.

— Дуже розумно ви зробили, що приїхали сюди — сказав цїсар дальше. — Ви вже давно мали такий намір, правда? Ви раз в одній гостинници в Ашфорд обстали за мною при нагоді одного тоасту, який виголосив один молодий чоловік на мою погибіль.

Я не міг пояти, як він довідав ся о тій пригоді.

— Длячого ви то зробили?

— Я зробив то мимохіть, найяснїйший пане.

— Мимохіть! — повторив згірдно. — Не знаю, що люди хотять тим словом сказати. В заведеню для божевільних люди може дїлають мимохіть, але не здорові. Длячого мали би ви виставляти себе на небезпечність, стаючи в моїй обороні, колиб були не надїяли ся за те нагороди від мене?

— Я то зробив, бо ви дїлаєте в користь і на славу моєї вітчини, найяснїйший пане.

В часї нашої розмови ходив цїсар безнастанно з руками заложеними назад. Від часу до часу поглянув крізь своє скло то на одного то на другого з нас, бо склом все послугував ся задля своєї короткозорости. Часом задержував ся і пробовав взяти до носа нюх табаки з своєї шильдкретової табакирки, але нї разу то єму не удало ся. Табака все розсипала ся, або на єго камізольку або на підлогу. Моя відповідь очивидячки подобалась єму, бо взяв мене за ухо і досить сильно поторгав.

— Правду кажете, друже — сказав — я працюю для Франциї, як Фридрих II. працював для Прус. Хочу єї зробити провідницею Европи. Кождий европейский монарх має мати в Парижи свою палату і має іти в походї при коронациї моїх наслїдників.... — Нараз єго лице судорожно скривило ся і біль проявив ся на нїм. — Мій Боже, для кого я працюю? Хто буде моїм наслїдником? — шепнув до себе і пересунув рукою по чолї.

— Чули ви що о тім, чи Анґлїйцї боять ся мого нападу? — спитав нараз.

Згідно з правдою мусїв я сказати, що я радше чув що иншого.

— Сухопутна армія завидує маринарці єї слави — сказав я виминаючо.

— Анґлїйска армія така маленька.

— Але то майже самі добровольцї, найяснїйший пане.

— Ах, наймити! — відповів і зробив рух рукою, немов би хотів їх змести з лиця землї. Сто тисяч людий кину до Кент або до Гусекс. За вісїм днїв буду в Льондонї. Високих достойників, банкирів, купцїв і редакторів велю арештувати. За їх маєтки устрою добродїйні заведеня, буду підпирати убогих коштом богатих і в той спосіб здобуду собі прихильників. Ірляндию і Шкотию відлучу і дам тим краям таку конституцию, що на певно відчужать ся від Анґлїї. Так посїю всюди незгоду. В нагороду за те, що покину їх остров, зажадаю їх фльоти і всїх кольоній. Так забезпечу Франциї

циї відповів письменно; ті відповіди повинні бути віддані до розпорядимости членів буджетової комісиї. В той спосіб можна би значно скоротити дискусию. — Пос. Вукович піднер також то предложенє. Забирали ще в тій справі голос пп. Реннер і Дияманд і внесенє Мастальки ухвалено.

П. Президент кабінету бар. Біенерт заявив, що готов вдоволити то бажанє.

Відтак розпочала ся загальна дискусия над буджетом. Перший промовляв п. Окуневский, котрий протестував против надмірного обтяженя населеня податками, а відтак обговорював університетскі події в Галичині. Промовляв ще п. Томашевский і ґенеральну дискусию над буджетом закінчено.

Про реченець слідуючого засіданя комісиї подасть предсідатель відомість членам комісиї в дорозі письменній.

Дивні дороги переходить Славяньска Унія: то розлітає ся, то знов еї склеюють. По звороті Словінців в справі італїяньского факультету таємничість тактики посла Шустерщіца викликала була таке невдоволенє в ческім клюбі, що на засіданю парляментарної комісиї клюбу рішено понехати всякі заходи коло реорґанізациї Славяньскої Унії, виходячи з того становища, що Чехи не мають жадної причини старати ся о істнованє орґанізациї, яка фактично розвела ся і яка задля недостачі порозуміня в найважнійших політичних питанях між еї ґрупами не має рациї істнованя. Отсе становище ческого клюбу всї зрозуміли так, як сконстатованє розбитя Славяньскої Унії.

Але швидко показало ся, що то становище парляментарної комісиї ческого клюбу було тілько проявом хвилевого невдоволеня, а не зазначенєм постійної політичної лінїї на найблизшу будучність. В пятницю наступило порозумінє між Чехами і Словінцями і в суботу перед полуднем відбуло ся нове, конституюче засїданє Славяньскої Унії, на якім принято нові статути.

Зміст тих нових статутів в головних рисах такий: Цїль Славяньскої Унії — злучити ся задля солідарного репрезентованя спільних політичних і національних інтересів. Ухвали будуть западати більшостию голосів, при чім кожда національність має один голос. Унія буде мати одного презеса і 6 віцепрезесів так, щоби всї ґрупи Унії були заступлені в президиї через своїх презесів. Парляментарна комісия Унії буде складати ся з 26 членів, з чого на ческий клюб припадало би 17, на ґрупу Шустерщіца 5, на ґрупу Пльоя 3, на галицких руссофілів 1. Для комплєту комісиї потрібна присутність абсолютної більшости членів. Ухвали комісиї западають звичайною більшостию; ухвали, приняті більшостию трох четвертин, обовязують всї ґрупи Унії. Про принятє якоїсь ґрупи в склад Унії рішає більшість двох третин. Для зміни статутів треба більшости трох четвертин.

Головою Славяньскої Унії вибрано голову ческого клюбу Фідлєра.

Новинки.

Львів, дня 12-го лютого 1911

— **Відзначенє.** Є. В. Цісар надав підурядникови почтовому, Іванови Ковальскому в Чернівцях, при нагоді перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку срібний хрест заслуги з короною.

— **Шевченківске сьвято у Львові.** Комітет львівских товариств українських рішив опровести шевченківске сьвято дня 2 і 3 марта двома концертами. Проектована в першу академія відпала, бо Наук. Тов. ім. Шевченка, якому передано впорядкованє академії заявило ся в послідних днях против такої академії.

— **Великі вечерниці**, уладжені Українським Студентским Союзом і Академічною Громадою, відбудуть ся вже в четвер дня 16 с. м.; уряджені українськими студентами, членами двох найповажнійших академічних товариств, дадуть своїм участникам певно нагоду провести кілька годин серед веселої та безжурної забави.

— **З зелізниці.** Вчера заведено на ново рух поїздів на шляху Переворск - Динів, а нинї рух поїздів товарових на шляхах Стрий - Лавочне і Львів-Рава руска.

— **Крадежі.** З воза спедитора Штайна вкрадено в четвер паку товарів вартости 200 К, а в пятницю стягнено знов з воза два пакети полотна. — Зі склепу Каліша при пл. Голуховских вкрадено 500 коробок зі сардинками і кожушок купця вартости 60 К.

— **Остра зима.** По теплім грудни і січни майже не можна було сподївати ся, що лютий принесе нам так остру зиму як теперішна. А лютий лютить ся не лиш на півночи, але й на полудни. Морози навістили навіть Арабію, де звичайно тепло як у нас в лїтї. В Атинах в ночи з 9 на 10 с. м. впав так великий снїг, що спинив цїлий рух в місті. А в Атинах снїг належить до великої рідкости, бо появляє ся ледви що кільканайцять лїт. Особливо день 7 лютого зазначив ся сїльним морозом. У нас у Львові було того дня 22 і пів степеня морозу; в Тернополи 22·7, в Киеві 23 степенів, в Пиньску 23·9, в Москві 25·5, у Вильнї 26·8, в Смоленьску 29, а в Карґополи над рікою Онеґою в олонецкій ґубернїї аж 34·6 степенів. Та й в полудневo - західній Европі дала ся студїнь не мало відчути. На Угорщинї доходили морози до 24 степенів, в Римі до 6 степенів, а в північній Іспанії снїги і морози доскулюють тамошним мешканцям також не мало.

— **Під закидом шпигуньства** арештовано сими днями — як то ми вже доносили — „баронову“ Струве. Показало ся, що тота „баронова“ то жидівка з Тернополя Веберівна. Она давнїйше вже перебувала у Львові яко студентка і полїция підозрівала її, що она росийска шпигунка та не спускала еї з ока. Веберівна зміркувавши то щезла

бодай на одно столїтє первородне становище в цїлім сьвіті.

В тих коротких словах виявив ся ясно всесторонний ґеній Наполеона. Побіч великих, далекосяглих плянів, які розвивав, не занедбував навіть найменшої подробиці, яка лежала в обсязі можливости а могла єму бути помічною при переведеню его намірів. Коли приміром прийшла єму до голови гадка напасти на Всхід, то майже вже в тій самій хвили думав над тим, які кораблї, войско і воєнні припаси були би до того потрібні, аби гадку замінити в дїло, і які пристани належало би при тім увзгляднити. Як до ворога, котрого треба побороти, так приступав він до кождої справи. Правдиво поетична фантазия лучила ся в нїм з найбистрійшим умом діловодця першої кляси. То були прикмети, які здобули єму сьвіт.

Скінчивши ту промову, полишив мене цїсар і взяв ся за свою роботу. Очивидно хотів, аби я був сьвідком его діяльности, бо без наміру не робив він нїчого. Може надїяв ся, що я моїми донесенями про него спонукаю повернути до Франциї ще й инших, проживаючих в Анґлїї еміґрантів. Годинами говорив в суміш про найрізнїйші річи. То видавав розпорядженя про зимові кватири армії; то знов обговорював з Кулєнкуром кошти удерження цїсарского двора і можливість заощадити видатки на кілька непотрібних, після его гадки двірских карит.

— Мушу бути ощадний в моїм домі для доброго приміру — говорив. — Як поручник виходив я дуже добре з моєю платнею тисяч двіста франків на рік, а й нинї не було би для мене ніякою жертвою вернути до давнїйших малих моїх потреб. Надмірна вистава на моїм дворі мусить скінчити ся. Після ваших слів випиває ся денно стопятьдесять філїжанок кави; а одна філїжанка — числячи фунт цукру чотири франки, а фунт кави пять франків — на двацять су. Лїпше визначити людям якусь означену суму замість кави. І рахунки стайні за високі. При нинїшних цінах паші мусить вистати в стайни, де є двіста коний, по сім до вісім франків на одного. Не стерплю марнотратства на моїм дворі.

Так в часї кількох минут перейшов від одної справи, в котрій розходило ся о міліярди, до другої, де міг ощадити найвисше кілька су, а з управи своєю державою перескочив на стаєнну господарку. Від часу до часу споглядав на мене, немов би хотів пересьвідчити ся, яке враженє робить на мені его діяльність. Здавало ся, що справдї кладе на мій суд деяку вагу, чого я тоді зовсїм не розумів. Нинї очивидно, коли знаю, як богато молодих шляхтичів за моїм приміром вернуло до вітчини, нинї знаю, о скілько дальше сягав его зір як мій.

— Отже ви бачили мене при роботі, пане де Ляваль — сказав нагло обертаючи ся до мене — скажіть-же, чи хочете вступити до моеї служби?

— Дуже радо, найяснїйший пане — відповів я.

— Я можу бути строгий, коли мушу — говорив дальше, усьміхаючись. — Ви були при сценї з адміралом Брюї. Вимагаю безвзглядного послуху також від моїх найвисших офіцирів. Але гнїв не доходить у мене нїколи висше, як доси — додав, показуючи рукою на шию. — До голови нїколи не дїстане ся. Др. Корвізар може вам сказати, що маю найповільнїйший живчик з усїх его пацієнтів.

— І що Ваше Величество найскорший їдун зі всїх — сказав милий з вигляду пан з округлим лицем, перериваючи свою тиху розмову з маршалком Бертієром.

— Ого, пустїю, то ви менї приказуєте. Коли я хорий, то звичайно говорю докторови, що волію умерти з хороби, як з его ліків. Того не може він менї простити. Впрочім держава тому винна, що я за скоро їм; не дає менї часу на те. Але правда... Констан! Чи вже пора обідати?

— Вже від чотирох годин, найяснїйший пане.

— То принеси сейчас їдженє.

— Так. Але там жде пан Ізабей з своїми ляльками.

— Ах, треба їх зараз оглянути. Впусти его сюди.

До комнати увійшов чоловік, по котрім на перший погляд можна було пізнати, що він приїхав з дороги. Під пахою держав великий плоский кіш.

— Пане Ізабей, минуло цїлі два дни, від коли післав я за вами післанця — сказав цїсар.

— Він лише що вчера вечером приїхав до Парижа і я не задержуючись, виїхав сейчас сюди.

— Маєте моделї з собою?

— Маю, найяснїйший пане.

— Розложіть їх тут на столї.

Коли Ізабей отворив кіш, побачив я в нїм цїлу купу може на стопу високих ляльок. Найбільша часть з них мала на собі одежи з аксаміту і шовку, обшиті футром і богато золотом вишивані. Ізабей поуставляв фіґурки — то були по найбільшій части моделї для одягів найвисших достойників — одну по другій перед цїсарем на столї, а той з властивою собі цїкавостию приглядав ся як найпильнїйше кождій дрібници.

— Що то є? — спитав беручи в руки якусь малу даму, що мала на собі золотом в цьвіти вишиваний мисливский одяг і шапочку з білим пером.

— То мисливский одяг для цїсаревої.

— Стан міг би бути трохи довший — сказав Наполеон. Про жіночі одяги мав він свої окремі погляди. — Та проклята мода, то здаєть ся одинока річ в моїй державі, на яку я не маю впливу. Мій кравець Дішезн робить менї поли сурдута все о три цалї за короткі і з цїлою моєю армією і флєтою не можу єму в тім перешкодити.

(Дальше буде).

була зі Львова аж ось сими днями явила ся знову. Поліция зараз єї прихопила, зробила ревізию в єї річах і замкнула єї до арешту. Як вже звістно, казала Веберівна, що она може називати ся бароновою Струве, бо має нареченого барона Струве, офіцира від российскої жандармериї. На другий день приїхав з Варшави той наречений, бо мав якраз з'їхати ся у Львові з Веберівною і уложити плян дальшої акциї. Тимчасом поліция довідавшись о приїзді барона фон Струве зложила єму візиту, а зробивши ревізию в єго куфрі казала і єго арештувати. З тої ревізиї показало ся, що в звязи з бароном і єго нареченою стоїть також купець в Тарнові, жид, Венямин Ґавріловіч. Веберівна була кілька разів в Тарнові і мешкала там в готели Брістоль та мала там части конференциї і фінансові інтереси як з самим Ґавріловичем так і з иншими „фінансїстами", а листи від них і рапорти завозила безпосередно до Варшави або до найблизшої станиції российских жандармів на границі. Ґавріловіч походить з Росиї і мешкає від кількох літ в Тарнові і займає ся купецтвом а попри то, видко, робив інтереси ще й на шпигуньстві Ґавріловіча арештовано дня 9 с. м. і відставлено до судового арешту. Арештований єсть батьком численної родини і віддав вже навіть кілька дочок. Був час, коли він мав навіть реальність в Тарнові.

— **Чума** зачинає вже загрожувати й европейскій Росиї. Як доносять тепер з Петербурга, наспіли там дуже непокоячі вісти о занесеню легкової чуми до Сибіри. В астраханьскій ґубернії стверджено в 22 місцях занедужане на чуму, в тім в кількох місцях занедужане на чуму легкову. В сторонах Благовіщеньска було також кілька случаїв смерти на чуму. В сторонах Благовіщеньска було також кілька случаїв смерти на чуму. В петербурґских лікарских кругах звертають увагу на то, що з япаньских лікарів в Манджуриї, котрі дуже ревно займають ся недужими на чуму, доси ніхто не занедужав.

Після послїдних вістий чума в Харбіні трохи ослабла а то головно длятого, що там обняло службу санітарну 20 европейских лікарів і 30 фельчерів (помічників лікарских), котрі мають до розпорядимости 7500 санітарних поліцистів. Тепер нема вже трупів на улицях, бо всї попалено. Зато ширить ся пошесть на полудневім всхідї щораз більше і прибирає щораз грізнїйший характер. Давнїйше тягнула ся хороба чотири або пять днів а тепер тревае всего пять до десять годин і кождий, що занедужає, вмирає. В Харбінї позамикані всї склепи а цїлі улиці пусті. Місия католицка і протестантска повтікали перед чумою до Муґдена. Росияни палять тепер трупи також в цегольних печах.

В Хулянчені вибухли з причини пошести розрухи. Хіньске правительство вислало один полк піхоти, щоби там лад зробити і завести спокій. Росия вислала до хіньского правительства ноту, в котрій жадає безпроволочно визбираня трупів, що лежать на улицях хіньских міст, положених вздовж манджурскої зелізниці. Зачувати також, що Япанїя повідомила заграничні держави, що готова окупувати Манджурию, скоро би хіньске правительство не поробило відповідних кроків, щоби пошесть здушити.

До розширеня чуми в Фудзядяні причинила ся найбільше страшенна нечистота в сїм місті, а відтак і нечувана нехарність жителїв сего міста. Фудзядян єсть поправді передмістєм Харбіна, але не належить вже до тої російскої полоси, через котру переходить російска зелізниця. Єсть отже хіньским містом, котре перед пошестию числило 30.000 самих Хінців; нині вже й половини з них нема; одні повтікали, другі повмирали. В Фудзядяні було 200 шинків і нор опиумових, 160 домів розпусти, 100 нічних приютів, 65 великих готелїв, 200 харчівень, 400 крамів і склепів, 100 торговель збіжа, 180 крамів, в котрих продають поживу і 60 купалень. Мимо такої величини міста нема в нім не то вже каналів, але виходків по домах. В домах особливо біднїйших Хінців панує страшенна нехарність, а декотрі переповнені людьми. В нічних приютах бувало так повно найбіднїйших Хінців, що в декотрих, котрі могли помістити що найбільше до 300 осіб, ночувало і по 600, отже й не дивота, що пошесть могла так дуже ширити ся.

Петербурґска аґентия телеґрафічна подає нині з Харбіна такі вісти: Оногди померло тут на чуму 18 осіб, між ними одна Росиянка. В полосі полуднево-манджурскої зелізниці було від часу вибуху пошести 180 случаїв смерти на чуму. На східно-хіньскій зелізници поїзди експресові і почтові не приймають хіньских подорожних. Ваґони инших поїздів не виїздять на стациях із шин, котрими приїхали і десінфекціонують ся, заким подорожні до них повсїдають. В Харбінї і сусїдних стациях а також на полудневій лїнії не приймають вже Хінців до 3 і 4 кляси а до инших кляс лиш по десінфекциї і лікарских розслідах. На двірци стациї Манджурия, Хінці, котрі їдуть до Забайкальского краю, мусять піддати ся триденній карантані. В послїднім місяци не було в поїздах анї одного случаю чуми.

Телеґрами.

Відень 13 лютого. Цїсар, наслїдник престола і инші члени цїсарского дому, міністри, дипльомати і достойники двірскі прислали родині Ротшильдів кондоленциї.

Відень 13 лютого. Делеґати долїшно-австрийскої ради культури ухвалили резолюцию против дальшого дозволу привозу мяса і худоби із заграниці.

Прага 13 лютого. В многих містах Чехії відбули ся вчера збори в справі утвореня чеського університету в Бернї. В тутешних зборах взяли участь бурмістр Ґрос і богато послів, між иншими голова ческого союза Фідлєр.

Берлин 13 лютого. Бюро Вольфа доносить з Петербурга, що правительство российске постановило відкликати віддїл российского войска, котре від 1908 р. стояло залогою в Касвінї в Перзиї.

Москва 13 лютого. Виклади на тутешнім університетї відбували ся по части під дозором поліциї. Студенти політехніки в Києві і університету в Кракові не ходять на виклади.

Сан Франціско 13 лютого. Ворохобники заняли знов місто Мехкаля (Mexcala) в Мехіку. Орґани правительства в тім місті перенесли ся на американьску територию.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Руські диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив **Йосиф Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, **3·55**, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32,
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).